

Ko je to premišljeval, glej,
se mu prikaže v spanju
Gospodov angel in pravi:
»Jožef, Davidov sin, ne boj se
vzeti k sebi svoje žene Marije;
kar je namreč spočela,
je od Svetega Duha.
Rodila bo sina,
ki mu daj ime Jezus,
ker bo on odrešil svoje ljudstvo
njegovih grehov.«
Ko se je Jožef zbudil iz spanja,
je storil, kakor mu je
naročil Gospodov angel.

(Mt 1,20–21)

Splošno pravilo pri podelitvi vseh posebnih milosti kakemu razumnemu bitju je: kadar Božja milost koga izbere za kakšno posebno nalogo ali kak vzvišen poklic, mu da tudi vse darove, ki so mu kot izbrani osebi potrebni in so mu tudi v čast.

To se je v največji meri uresničilo pri svetem Jožefu, krušnem očetu Gospoda Jezusa Kristusa in pri resničnem ženinu kraljice sveta in vladarice angelov. Njega je večni Oče izbral za zvestega hranitelja in varuha svojega največjega zaklada, svojega Sina in njegove matere. Sveti Jožef je to službo nad vse zvesto izvršil.

Če vzporedimo Jožefa s celo Kristusovo Cerkvijo, ali ne uvidimo, da je on tisti posebej izbrani mož, ki je Kristusa primerno in častno vpeljal v življenje na svetu. Če sveta Cerkev veliko dolguje devici Mariji, ker je bila po njej vredna prejeti Kristusa, pa je za Marijo dolžna posebna hvaležnost in spoštovanje svetemu Jožefu. In tako rekoč zaključuje Staro zavezo in v njem poslanstvo očakov in prerokov dobiva obljubljeni sin. Samo on je končno mogel gledati s svojimi očmi tistega, ki ga je Božja milost njim obljubljala.

Po: sv. B. Stenski

MOLITEV K SVETEMU JOŽEFU

Jezusovem življenju si ves čas navzoč, čeprav ostajaš neviden.
Tudi v našem življenju si navzoč kot svetnik med svetniki.
Kot skrbnik med skrbniki in vogelni kamen družine.
Jezusa, Odrešenika sveta, si učil,
ga vzgajal in mu pripovedoval o poslednjih rečeh.
Ob tebi je odraščal Zveličar in se utrjeval v ljubezni do padlega človeka.
Kristusovo izvoljenost si razumel in sprejel kot Božji dar za človeštvo.
Zato tudi njegove Matere, preblazene Device Marije, nisi odslovil,
ampak si jo ogrnil s plaščem večne ljubezni.
Saj je Brezmadežna kot tvoja žena
postala mati Cerkve in kraljica novega veka.
Ko si, kot svetli lik pobožnega moža, telesno ugašal,
te je Jezus spremljal do nebeških vrat.
Kot edini človek tega sveta si zaspal v telesnem objemu Boga.
Kateri v svoji duši slavijo Vsemogočnega, lahko zaspijo v Božjem objemu
in kličejo nase, na svoje najbližje in na ves svet presveti blagoslov.
Tvoje življenje, sveti Jožef,
je življenje ponižne zvestobe in zveste ponižnosti.
Izprosi pri svojem posinovljencu,
da bi mogli slediti zgledu, ki ga podarjaš človeštvu. Amen.

Po: P. Millonig, Zasidran v veri

GOSPODOVO OZNAJENJE

Današnji praznik nas vabi k premišljevanju pripovedi o oznanjenju angela Mariji. Nadangel Gabrijel razodene Devici Gospodovo voljo, da bo postala mati njegovega edinorojenega Sina: 'Glej, spočela boš in rodila sina, ki mu daj ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega' (Lk 1.31-32). Zazrimo se v to preprosto dekle iz Nazareta v trenutku, ko je pripravljena Božjemu sporočilu reči 'da' in skušajmo doumeti dva bistvena vidika njene drže, ki je za nas zgled.

Najprej njena vera, njena drža vere, ki je v poslušanju Božje besede ter prepustiti se tej Besedi s popolno razpoložljivostjo razuma in srca. Marija je angelu odgovorila rekoč: 'Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!'. S svojim 'tukaj sem', polnim vere, Marija ne ve, na katere poti se bo podala, katere bolečine bo morala prenašati, s katerimi tveganji se soočiti. Zaveda pa se, da je Gospod tisti, ki jo prosi. Ona mu popolnoma zaupa in se izroči njegovi ljubezni. To je Marijina vera. Naslednji vidik Kristusove Matere je sposobnost prepoznati Božji čas. Marija je namreč tista, ki je omogočila učlovečenje Božjega Sina, 'v skladu z razodetjem skrivnosti, ki je bila zamolčana skozi večne čase'. Učlovečenje Besede je omogočila ravno s svojim ponižnim in pogumnim 'da'. Marija nas uči, kako prepoznati ugoden trenutek, ko Jezus pride v naše življenje in prosi za takojšen in velikodušen odgovor. Skrivnost Jezusovega rojstva, ki se je zgodovinsko zgodil pred več kot dva tisoč leti, se namreč udejanja kot duhoven dogodek v bogoslužju 'danes'. Beseda, ki je dobila bivališče v Marijinem deviškem telesu, med obhajanjem praznika ponovno pride trkat na srce vsakega kristjana. Vsak od nas je poklican odgovoriti, kakor Marija, z osebnim in iskrenim 'da' in se popolnoma dati na razpolago Bogu in njegovemu usmiljenju, njegovi ljubezni. Kolikokrat Jezus pride v naše življenje, kolikokrat nam pošlje angela in kolikokrat se mi tega ne zavedamo, ker smo zaverovani vase, v svoje misli, zaposleni ter se ne zavemo, da je On prišel in trka na vrata našega srca, prosi za gostoljubnost, prosi za 'da', kakor za tisti Marijin.

Ko v svojem srcu čutimo: 'Želim biti boljši, boljša... Obžalujem, kar sem storil..', je to Gospod, ki trka in ti daje to čuti, torej to voljo biti boljši. Če to čutiš, se ustavi! V tem je Gospod! Pojdi vase (umiri se v molitvi), morda k spovedi. To ti bo dobro delo. To je namreč On, ki trka. Ne dopusti, da gre mimo!

Po: E. Močanec